

fridder mod Deres Pligt?" det er Noget, som man ikke gjør uden i den yderste Nødvendighed. Den anden Gang, jeg gif derop, gjorde jeg det ogsaa, fordi det var mig meget magtpaaliggende at faae den paagjældende Bog. Jeg kunde meget oftere have Grund til at russe mig et Udlaan, men jeg gaaer kun nødig derop, fordi det forekommer mig, at det ikke godt kan bestaae med det, som jeg finder anstændigt, at gaae hen og bede en Embedsmand om at tilfidesætte sin Pligt af Bevillie mod mig. Jeg maa derfor paa det Bestemteste paastaae, at der ikke er nogen ligeberettiget Afgang til Universitetsbibliotheket.

Oppermann: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Oppermann: Jeg maa rigtignok tilstaae, at jeg ikke troede, at den ærede Rigsdagsmand vilde have lagt den Vægt paa en Bekjendtgjørelse, der, saavidt jeg erindrer, blev ophængt i Maret 1834 eller saa omtrent, som en Reminiscents fra en ældgammel Bestemmelse, der allerede dengang var temmelig ude af Praxis. Jeg maa give ham Ret i, at det er uheldigt, at man har ladet det være nok med, at denne Bestemmelse er traadt factisk ud af Brug, og ikke har udstedt noget Officielt derom; men jeg maa dog bede bemærket, at det tyder paa ganske det Modsatte, at Universitetet vil udelukke Andre fra at erholde Udlaan, at der factisk ublaanes Bøger uden Hensyn til, om de Bedkommende ere academiske Borgere eller ikke. Jeg troer heller ikke, at man kunde forpligte Bibliothekarerne til at kjende enhver Enkelt, som kommer der for at laane Bøger, men vist er det, at der bliver tilstedet Udlaan af Bøger til Alle, uden at Universitetet har gjort noget Skridt til igjen at føre denne for mig, det tilstaaer jeg, temmelig absurde Bestemmelse i Live.

Schiern: Maa jeg ogsaa bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Schiern: Fra en Tid, da jeg engang var ansat ved Bibliotheket, kan jeg forstikke, at der aldrig nægtes Nogensomhelst at faae Bøger fra Bibliotheket, hvor den almindelige Sikkerhed for Laanet ei savnes.

Nimestad: Jeg kan aldeles henholde mig til de Bemærkninger, som ere blevne udtalte af den ærede Ordfører; men, da jeg har faaet Ordet, skal jeg dog bemærke, at man af det første Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vil see, at jeg ikke er gaaet ham for nær, naar jeg har udtalt, at han i forskjellige Henseender gif ud fra fljeve Anskuelser og Udgangspunkter.

Mourad: Naar man behandler dette Spørgsmaal, saa overseer man saa let, uagtet der gjentagne Gange er bleven gjort opmærksom derpaa, det Punkt, hvorpaa det egentlig kommer an. Her er jo ikke Tale om, at der skulde gaae Penge ud af Kongerigets Finantskasse, her er kun Tale om Anvendelsen af de til Universitetet og Communitetet henlagte Midler. Spørgsmaalet er altsaa, om vi have Noget imod, at den Formue, som ellers vil være tilstede under Formen af Pantet og kongelige Obligationer, træder frem under Formen af en Bibliothekbygning; derom er det egentlig, Spørgsmaalet dreier sig. Saaledes, som Forholdene nu ere ordnede, vil der ikke flyde en eneste Skilling mere ind i Kongerigets Finantskasse, hvad enten man bevilger Pengene til Opførelse af Bibliotheket eller ikke; hvis man negter sit Samtykke dertil, saa vil man kun derved forøge Universitetets Capitalformue. Spørgsmaalet er altsaa: finder man det rigtigt at bygge et nyt Bibliothek, eller finder man det rigtigt at forøge Universitetets og Communitetets Capitalformue? Forfaavidt man skulde mene, at det skulde have en særlig finantsiel Interesse for os, saa maatte det da være under den Forudsætning, at man vilde tænke paa en Confiskation af den Formue, som tilhører denne særlige Stift-